

[Finansministeren.]

ikke forøges i takt med den almindelige prisstigning, altså sådanne pensioner, der ikke har en pristalsregulering. Det har man altså været opmærksom på i folketinget, og man har lavet en sådan ordning, at man imødekom netop disse grupper. Disse personer kan, hvis deres skattepligtige indkomst er under 16.000 kr., få et nedslag på indtil 3.000 kr.

Jeg mener også, man må pege på, at overgangen til fuld folkepension bevirker, at flere og flere i disse år får adgang til indtægtsbestemt folkepension, og denne indtægtsbestemte folkepension er jo forøget og forøges fra år til år, indtil den fulde folkepension er gennemført i 1970, altså netop med sigte på at komme alle de personer eller persongrupper til undsætning, der har disse forhold, som hr. Ib Thyregod har peget på her i dag. Jeg kender det selv fra praksis, f. eks. for værkførerpensioner, der vel nok er typiske for denne gruppe, folk, der i sin tid har fået en efter den tids forhold ganske god pension, men som senere må konstatere, at den på grund af inflationen ikke er så forfærdelig meget værd. Men dem kommer man til hjælp ved de ordninger, der er gennemført her i folketinget, og jeg kan ikke lige i øjeblikket give tilsagn om, at man skulle gå videre ad den vej; jeg vil mene, at når den fulde folkepension er gennemført fra 1970, er det en ganske god ordning, der er for disse grupper.

Ib Thyregod: Finansministeren pegede i sin besvarelse på den lov, som blev gennemført i forbindelse med momsforliget, og som vi var initiativtagere til, hvorefter der gives et vist nedslag for pensions- og forformueindtægter for personer over 67 år. Men denne lov løser desværre ikke dette problem af den grund, at hvis der blot er en ganske ringe dyrtidsregulering eller ganske ringe forhøjelse af disse pensioner, f. eks. i form af tilskud fra arbejdsgiverne el. lign., kan denne lempelsesadgang ikke finde anvendelse. Derfor er der stadig behov for lempelsesregler for ældre selv pensionister, også ud fra det synspunkt, som finansministeren var inde på, dobbeltbeskatnings-synspunktet. Så kan man selvfølgelig sige, at disse selv pensionister vidste før 1953, at de ikke fik fuldt fradrag for disse ydelser,

men der er alligevel en forskel på behandlingen af dem, der er blevet pensioneret før og efter 1954, som jeg synes bør komme de ældre til gode, som yderligere er kommet i den situation, at de på grund af prisudviklingen under og efter krigen i høj grad har fået deres pensionsydelse forringet.

Jeg er naturligvis klar over, at der nu er ved at blive gennemført fuld folkepension, men for mange af de ældre er det lang tid også at vente til 1970, indtil den fulde folkepension bliver gennemført, og derfor vil jeg gentage min henstilling til finansministeren om, at han, når renteforsikringsloven kommer til overvejelse — og jeg forstår, at der tænkes på udarbejdelse af et lovforslag herom til efteråret — også vil tage disse spørgsmål op til fornyet overvejelse og forhåbentlig med positivt resultat med hensyn til de ældre selv pensionisters skattemæssige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg har jo ikke afvist at tage spørgsmålet op, og vi kan jo til sin tid, når renteforsikringsloven kommer til behandling, se på det, men jeg har ikke i øjeblikket overvejelser om at udarbejde forslag vedrørende dette spørgsmål. Jeg mener altså, at der er taget et ret vidtgående hensyn til disse grupper.

Må jeg lige svare på noget, jeg ikke fik svaret på i første omgang. Det er spørgsmålet om merværdiafgiftens belastende virkning. Det er der jo taget højde for, som man siger, ved den særlige ordning, der er gennemført i forbindelse med udskrivningsloven med persontilskuddet på de 350 kr., som formentlig giver fuld dækning for denne belastning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kampmann* til finansministeren:

„Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med en mere helhedspræget, landsomfattende planlægning, at man på den ene side tilstræber en erhvervsudvikling i visse områder af Danmark, f. eks. i Silkeborgområdet, og på den anden side i samme områder overvejer nedlæggelse af institutioner, f. eks. toldkamre, som bl. a. må være baggrunden for en erhvervsudvikling?“